

Minimalnie inwazyjne podejście w estetycznej chirurgii periodontologicznej oraz nowe strategie postępowania z tkankami miękkimi w periimplantitis

Najważniejszym celem w stomatologii jest uzyskanie estetycznego uśmiechu przy zachowaniu struktury dziąseł zgodnej z sąsiadującym uzębieniem. Wyzwaniem dla periodontologii jest zatem takie zarządzanie połączeniem tkanek twardych i miękkich, by jak najbardziej zbliżyć się do naturalnego uśmiechu pacjenta w strefie estetycznej. Proces gojenia tkanki miękkiej i twardej należy rozumieć i uwzględnić w precyzyjnie skoordynowanej sekwencji etapów leczenia.

Kwestia tkanek miękkich po leczeniu periodontologicznym lub implantologicznym w przedniej strefie estetycznej, zwana „estetyką różową”, jest najbardziej wrażliwym elementem i takim, który stanowi największe wyzwanie. Dlatego zachowanie lub odbudowa naturalnej estetyki dziąseł stanowi poważne zadanie periodontologiczne i implantologiczne.

Dla uzyskania optymalnych wyników estetycznych niezbędnymi warunkami powinny zawsze być: dokładna, wszechstronna diagnoza biologiczna i protetyczna, a także dobór najbardziej zachowawczego, odpowiedniego i najmniej traumatycznego leczenia dla pacjenta.

Choć estetyka jest ważnym elementem leczenia stomatologicznego, wartość rezultatów, przewidywalność różnych czynników terapeutycznych oraz długofalowe rokowania wymagają naukowego podejścia we wszystkich podejmowanych działaniach klinicznych z wykorzystaniem delikatnej chirurgii estetycznej kości i/lub śluzówkowo-dziąsłowej.

Wraz z pojawieniem się chirurgii mniej inwazyjnej i bardziej złożonych technik dokonał się istotny przełom w periodontologii i implantologii. Za sprawą wykorzystania nowych materiałów bioinżynieryjnych i nowych strategii doszło do zmiany metod leczenia chirurgicznego.

Ostateczny cel estetyczny zależy zatem od przewidywalności różnych czynników terapeutycznych i długofalowego rokowania. Wszystkie kliniczne zabiegi periodontologiczne wymagają podejścia naukowego/biologicznego dla uzyskania optymalnej estetyki naturalnego uzębienia lub odbudowy stomatologicznej otoczonej dziąsłami współgrającymi z sąsiadującym uzębieniem.

Prof. André P. Saadoun, DDS, MS

Dr Saadoun uzyskał dyplom w dziedzinie chirurgii stomatologicznej na uczelni w Paryżu, ukończył studia podyplomowe z periodontologii na Uniwersytecie Pensylwanii i z implantologii na Uniwersytecie Kalifornijskim w Los Angeles.

Pracował jako profesor nadzwyczajny na Wydziale Periodontologii Uniwersytetu Południowej Kalifornii. Jest także profesorem wizytującym na Wydziale Stomatologii Uniwersytetu Hadassah w Jerozolimie.

Jest delegatem Amerykańskiej Akademii Periodontologii, delegatem Międzynarodowego Kongresu Implantologii (ICOI), laureatem nagrody specjalnej za 25-letni wkład w działalność Amerykańskiej Rady Periodontologii i członkiem honorowym American Dental Implant.